

WHERE IS YOUR HOME?

KUR TAVO NAMAI ?

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisiekite su biuru adresu info@angp.co.za

Daugelis iš mūsų turi namus arba vietą, kurią vadiname namais. Jis gali būti ne toks puikus kaip kiti ar gerai įrengtas, jis gali būti ne toks patogus kaip kiti, tačiau jis yra mūsų namai ir nesvarbu, kur lankysimės ar kur keliausime, mums visada malonu grįžti į savo namus. Kitos aplankytos vietos galėjo būti gražesnės ir geresnės daugeliu atžvilgių, tačiau jos nebuvo mūsų namai, o mūsų pačių namai visada traukė. Namuose yra kažkas, kas mus laukia ir priverčia pajusti, kad ten priklausome.

ČIA TURIME LIKĖJUS .

Dievo žodis mums sako, kad šiame pasaulyje esame tik svetimi žmonės ir piligrimai (1 Petro 2: 11; Hebrajams 11: 13). Mūsų namai čia, kad ir kokie jie būtų gerai pastatyti, yra tik laikini, netrukus sienos pradės trūkinėti, stogas pradės tekėti, vėjas pūs pro duris ir langus ir neilgai trukus po to tinkas pradės kristi. ir lėtai, bet užtikrintai, namai pradeda byrėti. Nė vienas pastatas šioje žemėje nesitęsia amžinai, ne, jie yra tik sezona, o tada jie yra tik griuvėsiai ir griuvėsiai. Apsidairykite aplinkui ir visur pamatysite ženklus, kurie jums įrodo, kad niekas šiame pasaulyje ilgai netrunka, tačiau viskas praeina, net ir mūsų namai.

VISI TURI NUOLATINĮ NAMĄ .

Nesvarbu, ar mes tai žinome, ar ne, kiekvienas iš mūsų turi nuolatinį, amžiną namą. Šie namai yra tie, į kuriuos einame, kai baigiasi mūsų gyvenimas šioje žemėje, kai kūnas paguldomas į kapą. Tuomet mūsų siela eina į savo namą, kur mes nebūsime svetimi, bet kur būsime amžinai ir amžinai. Vieni namai mums apibūdinami kaip ugnies ir sieros ežeras, kur yra žvėris ir netikras pranašas, kur taip pat bus siunčiamas velnias ir visi tie, kurių vardų nėra Gyvybės knygoje (Apreiškimo 20: 10-15). Šiose galingose ugnies bangose, šiose kančiose ir deginančioje karštyje bus raudojimas ir dantų griežimas; šaipymasis velnio veide, liguistas demonų juokas pridės viso to siaubą ir siaubą. Nebus guodėjo ir jokios pagalbos; pasmerktieji bus vieniši savo kančiose ir kančiose ir norės, kad jie atidžiau klausytųsi Jėzaus Kristaus Evangelijos. Šios ugnies bangos, ši kančių vieta, ši vieta, vadinama pragaru, bus jų namai, nes „visi nusidėjo ir yra toli nuo Dievo gelbėjimo buvimo“ (Romiečiams 3: 23). Čia yra svetimavusių asmenų, amoralų,

stabmeldžių, raganavimą naudojančių, neapykantos širdyje esančių, pavyduolių, melagių, girtuoklių, vagių, apgavikų, nesąžiningų, žudikų, mylinčiųjų namai kova, tinginiai, išdidūs, trokštantys šio pasaulio dalykų, nuožmūs ir žiaurūs, godūs ir mylintys pinigus bei mylintys pasaulį ir pasaulio daiktus (Galatams 5: 19 - 21; Apreiškimo 21: 8). Tai namai tų, kurie atsisakė priimti Viešpatį Jėzų Kristų kaip savo asmeninį Gelbėtoją, kurių dar neapvalė Jėzaus kraujas. „Neapgaudinėkite savęs; niekas neapgauna Dievo. Žmogus pjaus tai, ką sėja “ (Galatams 6: 7). Ką pasėsime nuodėmėje ir kūne, tą pjausime pragare. Tiesiog sustokite ir pažiūrėkite, kaip nusidėjėlis eina į šiuos namus, namus, kurie yra jo, nes jis dar niekada nepriėmė Gelbėtojo. Užkietėjęs nusidėjėlis artėja prie mirties, kai kūnas yra pripildytas skausmo, o siela - mirties baimės. Mirtis atėjo tuo laiku, kurio nesitikėta ir nenorėta, ir žiauriai žvelgia į savo auką. Nuodėmės malonumai praėjo, todėl reikia mokėti baisų ir didelį atlyginimą už nuodėmę (Romiečiams 6: 23). Pragaro kančia užvaldė jo išsigandusią sielą ir dvasią. Nors jis gali norėti melstis, jis negali susisiekti ar bendrauti su Dievu. Buvę jo draugai bijo stovėti prie jo lovos, o jų tušti paguodos žodžiai negali padėti jam ir jo turtui, kurį jis galėjo įgyti apgaule, negali išgelbėti jo sielos ar palengvinti skausmo, nei pailginti jo gyvenimo. Nors bando galvoti apie Dievą, velnias nesuteikia jam jokių galimybių. Viskas, ką jis mylėjo šiame pasaulyje ir dėl ko gyveno, atrodo, kad jį tyčiojasi ir net melagingas žodžiu piemu negali jam padėti. Jis pradeda suvokti, kad „**patekti į gyvojo Dievo rankas yra bauginantis dalykas** “ (Hebrajams 10: 31). Jis tikėjosi susitvarkyti su Dievu savo mirties patale, tačiau mano, kad jau per vėlu. Tūkstančiai žmonių staiga miršta, neturėdami galimybės surasti Dievo savo mirties patale. Todėl mums

liepiama ieškoti Dievo, kol jį galima rasti Izaijo 55: 6). Užuot girdėjęs paguodžiančio Dievo žodžio, šis mirštantis nusidėjėlis, savo gyvenime atmetęs Dievo malonę ir meilę, dabar turi išgirsti savo teisėjo, Išganytojo, kurį jis atmetė, balsą sakydamas: „Toli nuo manęs, tu kurie yra Dievo prakeikime! Toli nuo amžinosios ugnies, kuri paruošta Velniui ir jo angelams“ (Mato 25: 41). „Kiekvienas žmogus turi vieną kartą mirti, o po to būti Dievo teisiamas“ (Hebrajams 9: 27).

DABAR, PAŽYKKITE Į GERESNĮ NAMĄ .

Šiuose namuose nėra nei nakties, nei lempų, nei saulės, nes ten bus Viešpats (Apreiškimo 22: 5). „Tai, ko niekas niekada nematė ir negirdėjo, o kas niekada negalvojo, gali atsitikti, yra pats dalykas, kurį Dievas paruošė Jį mylintiems“ (1 Korintiečiams 2: 9). Žemėje nėra kalbos, kuria būtų galima paaiškinti ar apibūdinti dangaus šlovę, ji yra nuostabi ir šlovinga. Tai išpirktųjų namai. Niekas nusidėjėlis niekada ten neįeis ir „į miestą nepateks nieko netyro, nei kas daro gėdingus dalykus ar meluoja. Tik tie, kurių vardai įrašyti į Avinėlio gyvųjų knygą“ (Apreiškimo 21: 27). Negalite nusipirkti šio namo už pinigus ar dirbdami. Negalite lipti per jo sienas, jokia bažnyčios ceremonija negali to duoti, yra tik vienas kelias ir per Jėzų. Jis sakė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas; niekas neina pas Tėvą, išskyrus mane“ (Jono 14: 6). Jėzus pasakoja Jono 14: 2 apie namus, kuriuos ruošia, tačiau šie dangiškieji namai skirti tik tiems, kurių nuodėmės atleistos, o širdis ir gyvenimas švarus. Daugelis apsilviko tam tikrus drabužius tikėdamiesi, kad jie juos pateks į dangų. Ne, tai širdis, visų pirma, apsivalanti nuo poreikių, ir mes turime gyventi šventą, tyrą gyvenimą, nesilaikydami pasaulio dalykų.

Matydamos, kad visi esame nusidėjėliai Dievo akyse ir visi keliaujame į pragarą, reikia padaryti tik vieną dalyką: „**jei mes išpažinsime Dievui savo nuodėmes, Jis ištesės savo pažadą ir padarys tai, kas teisinga: jis atleis padaryk mums savo nuodėmes ir apvalyk mus nuo visų mūsų nusikaltimų**“ (1 Jono 1: 9). Jėzus pasakė: „Aš esu Prisikėlimas ir Gyvenimas. Kas tiki manimi, gyvens, nors ir mirs; ir kas gyvena ir tiki manimi, niekada nemirs“ (Jono 11: 25,26). „Kas girdi mano žodžius ir tiki Juo, kuris mane siuntė, turi amžinąjį gyvenimą. Jis nebus teisiamas, bet jau perėjo iš mirties į gyvenimą“ (Jono 5: 24). Mirtis neturi nei baimės, nei kankinimų krikščioniui „Mirtis sunaikinta; pergalė baigta! Kur mirtis yra tavo pergalė? Kur tavo mirtis, ar tavo galia įskaudinti? Ačiū Dievui, kuris suteikia mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“ (1 Korintiečiams 15: 54-57). Žmogus, kuris gyvena ir vaikščiojo su Dievu, nebijo mirties. Kai ateis jo išvykimo laikas, jis mielai eis, kaip sako apaštalas Paulius: „Aš labai noriu palikti šį gyvenimą ir būti su Kristumi, o tai yra daug geriau“ (Filipiečiams 1: 23). Krikščionis trokšta pamatyti už Jį ant kryžiaus mirusio Jėzaus veidą. Šventoji Dvasia taip pat primena Jėzaus žodžius: „**Nesijaudinkite ir nesinervinkite. Tikėk Dievu ir tikėk manimi. Mano Tėvo namuose yra daugybė kambarių. Aš nuėjęs paruošiu tau vietą, grįšiu ir pasiimsiu tave pas save, kad būtum ten, kur esu**“ (Jono 14: 1-4).

Dabar trumpam sustokime ir pažiūrėkime, kaip krikščionis eina į savo namus. Vietoj baimingos mirties matomas Dievo angelas ar pasiuntinys, laukiantis, kad savo dvasią sugrąžintų pas Dievą. Siela ir dvasia išlaisvinami iš mirtingojo kūno ir per atvirus dangaus vartus pakyla už mirusiųjų už jį rankų. Laimingas laukimas jo laukia Dievo

akivaizdoje, kur jį Viešpats ir Mokytojas pasitinka šiais pagirtiniais žodžiais: „Gerai, tu geras ir ištikimas tarnas! Ateik ir pasidalink mano laime! “ (Mato 25: 21). Šėtonas nebeturi galios jo atžvilgiu, nes: „Laimingi tie, kurie nuo šiol miršta tarnaudami Viešpačiui! Jie džiaugsis poilsiu nuo savo sunkaus darbo, nes jų tarnybos rezultatai derės su jais “ (Apreiškimo 14: 13). Ar **dabar** darytumėte kaip sūnus palaidūnas, buvęs toli nuo namų, matęs varganą gyvenimą ir poreikį ir sakęs: „Aš atsikelsiu ir eisiu pas savo tėvą“ (Luko 15: 18). Atiduok savo gyvenimą **dabar** Jėzui, daryk tai **dabar** ten, kur esi; puoli ant kelių ir prisipažink Dievui, kad esi nusidėjėlis, ir paprašyk Jo apsivalyti savo brangiųjų Krauju ir priimti Jį į savo gyvenimą, taip elgdamasis atsisuk šėtonui ir keliui, vedančiam į pragarą, pradėk savo kelią į dangiškuosius namus.

M . R. GSCHWEND

Šis Evangelijos traktas buvo išverstas kompiuteriu. Jei galite pataisyti ar patobulinti kalbą, susisiekitė su biuru adresu info@angp.co.za

Jei radote išgelbėjimą Kristuje ar kitaip palaimintas per mūsų Evangelijos literatūrą, praneškite mums. Norėtume padėkoti Dievui kartu su jumis ir prisiminti jus toliau maldose. Norėdami gauti nemokamą Evangelijos literatūrą, knygas ir santraukas daugiau nei 540 kalbų, susisiekitė su mumis :

ŽMOGAUS ŠIRDIS

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)